

*Miseçes perákri,
Andral punrá, andral dumno,
Andral yákhá, andral kánná!
Nevkerádyi av ákána,
Ač tu, ač to čá mánge:
Ač tu, áč tu, áč kathe!“*

*злото да прогонят
от гърба, от ушите,
от краката, от очите!
Новороден бъди,
само мой бъди:
тука остани, тука остани!“*

Тук ясно се вижда връзката между изпражненията на козата и някои древни символи. Всичко, което е знак за добър урожай, размножаване, плодовитост, представено било чрез репродуктивните органи или сексуалното влечение, или дори чрез торове, обогатяващи почвата, се свързва с живота, който е доброто начало и се противопоставя на смъртта. Както козелът винаги е олицетворявал разврата, така и козата, предвид голямото количество мляко, което дава, символизира изобилието; оттук идва и рогът на изобилието на Амалтея – прототип на козата Хейдрун в Скандинавската митология, която всеки ден давала толкова много мляко, че стигало за всички обитатели на Валхала¹²⁶. Но същите божествени символи, изобразяващи живота, същевременно защитават и от зло, затова в Спарта имало храм на Хера – майка на живота и богиня на раждането, където ѝ принасяли в жертва кози, а статуята на Юнона (римският еквивалент на Хера) в Канувиум¹²⁷ била покрита с кози кожи. Древното отъждествяване на плодовитостта със закрилата е причина циганите да използват козите изпражнения за прогонване на злото от коне. Всъщност във всички тези ритуали и екзорсизми има множество очевидни връзки с най-ранните обреди и религии.

Унгарските цигани Кукая използват следния метод за предпазване на конете: Животното се води до огъня пред шат-

¹²⁶ „Geit suer Heidrun heitr stendr uppi a Valholl... En or spenum hennar rennr moilk... tháer cro sva miklar at allir einheria verda fuldrucknir af“ („Във Валхала стои обагнена овца на име Хейдрун. И от вимето ѝ мляко се лее; толкова много, че всички герои могат да пият до насита“). (Снуре Стюрлюсон, „Еда“, 20-та песен).

¹²⁷ Канувиум – лат. наим. на днешното градче Каноза ди Пуля в Югоизточна Италия – б. пр.